

“Senyor, que no sé fer oració!”

M'has escrit: «Fer oració és parlar amb Déu. Però, de què?»
—De què? D'Ell, de tu: alegries, tristeses, èxits i fracassos, ambicions nobles, preocupacions diàries..., febleses!: i accions de gràcies i peticions: i Amor i desgreuge. En dues paraules: conèixer-lo i conèixer-te: «tractar-se!».
(Camí, 91)

24 d'octubre

Com hem de fer oració? Goso assegurar, sense por d'equivocar-me, que hi ha moltes, infinites maneres de pregar, podria dir. Però jo voldria per a tots nosaltres l'autèntica oració dels fills de Déu, no la xerrameca dels hipòcrites, que han de sentir de Jesús: *no tothom qui em diu: Senyor! Senyor! entrarà al Regne del Cel*. Els qui es mouen per la hipocresia potser assoliran *la remor de l'oració* —escrivia sant Agustí—, *però no la seva veu, perquè allí hi falta la vida*, i és absent l'afany de complir la Voluntat del Pare. Que les nostres exclamacions de Senyor!, vagin unides al desig eficaç de convertir en realitat aquestes mocions interiors, que l'Esperit Sant desperta en la nostra ànima. (...)

Mai no m'he cansat i, amb la gràcia de Déu, no em cansaré mai de parlar d'oració. Fins al 1930, quan s'atansaven a mi, jove sacerdot, persones de totes les condicions

—universitaris, obrers, sans i malalts, rics i pobres, sacerdots i seglars—, que miraven d’acompanyar el Senyor de més a prop, sempre els aconsellava: pregueu. I si n’hi havia algun que em responia: no sé ni tan solament com començar, li recomanava que es posés a la presència del Senyor i que li manifestés la seva inquietud, el seu ofec, amb aquesta mateixa queixa: Senyor, que no en sé! I així tants cops, en aquelles humils confidències, es concretava la intimitat amb Crist, un tracte assidu amb Ell. (Amics de Déu, núm. 243-244)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/dailytext/senyor-que-
no-se-fer-oracio/](https://opusdei.org/ca-es/dailytext/senyor-que-no-se-fer-oracio/) (23/03/2026)